

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1209

26.04.2019

Міністру внутрішніх справ України

АВАКОВУ А.Б.

Шановний Арсене Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 26 квітня 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

«24» *квітня* 2019р.
Вих.№ *183/д.д.-дс*

✓ МІНІСТРУ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ УКРАЇНИ
А.Б. АВАКОВУ

ГОЛОВІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ
С.М. КНЯЗЬОВУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо надання інформації про застосування
органами Національної поліції адміністративних
покарань прийомних батьків та батьків-вихователів*

Шановний Арсене Борисовичу!
Шановний Сергію Миколайовичу!

До мене, як до Народного депутата України надходять численні звернення прийомних батьків та батьків-вихователів дитячих будинків сімейного типу щодо безпідставного притягнення їх до адміністративної відповідальності за невиконання батьківських обов'язків за ст.184 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Питання виховання дітей батьками регламентовано ст.150, а діяльність прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу статтею 256 Сімейного кодексу України.

Прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу за дорученням Держави, в особі керівників місцевих органів виконавчої влади, виховують дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які до влаштування виховувались неспроможними батьками, що і обумовило позбавлення їх батьківських прав. Поширені випадки застосування ст.184 Кодексу України про адміністративні правопорушення до таких сімей після випадків втечі дитини, є сумнівним, оскільки мова йде не про наслідки виховання у цій сім'ї, а про негативний вплив, який справляє на дитину її досвід до влаштування у цю родину. Дві третини дітей, які сьогодні

виховуються у таких сім'ї мають досвід не тільки нехтування з боку біологічних батьків, проживання у недружньому оточенні, а й досвід перебування у стані безпритульності.

Таким чином, застосування представниками Національної поліції щодо таких сімей ст.184 Кодексу України про адміністративні правопорушення є таким, що карає ресурсні сім'ї за ті наслідки, які виникли не з їх причини. Факт залишення домівки прийомними дітьми та дітьми-вихованцями не може прирівнюватися до невиконання батьківських обов'язків. Тоді як справжні причини такого вчинку дитини, її життєва історія, заходи, що були вжиті прийомними батьками, відповідними органами і службами у справах дітей, працівників поліції не завжди враховують і тому їх дії у певних випадках можуть бути упередженими та такими, які втрачають ознаки справедливості. Інколи таке ставлення до прийомних сімей обумовлює відмову батьків звертатися до поліції за допомогою у пошуку зниклих дітей.

Ураховуючи викладене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус Народного депутата України», прошу надати інформацію про кількість випадків притягнення до адміністративної відповідальності (обов'язків за ст.184 Кодексу України про адміністративні правопорушення) за невиконання обов'язків по вихованню дитини прийомних батьків та батьків-вихователів дитячих будинків сімейного типу (з наведенням статистичних даних за 2016-2018 роки у розрізі регіонів);

З повагою

**Народний депутат України,
Голова міжфракційного об'єднання
«Захист прав дитини – пріоритет держави»**

Ю.О.ПАВЛЕНКО
(посв183)